

अगत्य किंकृतवान् तदाह भगवंतमिति द्वाभ्याम् तत्त्वानां संख्या न यस्मिन् तस्य सांख्यस्य विज्ञप्त्यै विशेषेण ज्ञापनाय भगवंतं जातं विद्वान् अजो ब्रह्मास्व
राट् स्वतः सिद्धज्ञानः ॥ १० ॥ तस्य चिकीर्षितं सभाजयन् पूजयन् प्रहृष्यमाणैरसुभिरिन्द्रियैरुपलक्षितः कर्दमं चेदमभ्यधादिति द्वयोरन्वयः चका
रादेव हूतिं च ॥ ११ ॥ तत्र त्वयेति पंचभिः कर्दमं प्रत्याह अपचितिः पूजाकृता यद्यस्मात् निष्कपटं सम्यग्गृहीतवान् ॥ १२ ॥ अनुमन्येतेति य
त् एतावत्येव ॥ १३ ॥ अनेकधा प्रभावैः वंशैर्बृहयिष्यंति वर्धयिष्यंति ॥ १४ ॥ ऋषिसुख्येभ्यो मरीच्यादिभ्यः ॥ १५ ॥ पुत्रस्तु साक्षादीश्वर

भगवंतं परं ब्रह्म सत्वेनांशेन शत्रुहन् ॥ तत्त्वसंख्या न विज्ञप्त्यै जातं विद्वानजः स्वराट् ॥ १० ॥ सभाजयन् विशुद्धे
नचेतसा तच्चिकीर्षितम् ॥ प्रहृष्यमाणैरसुभिः कर्दमं चेदमभ्यधात् ॥ ११ ॥ ब्रह्मोवाच त्वया येऽपचिति
स्तातकल्पितानिर्व्यलीकतः ॥ यन्मे संजगृहे वाक्यं भवान्मानदमानयन् ॥ १२ ॥ एतावत्येव शुश्रूषाकार्यापित
रिपुत्रकैः ॥ बाढमित्यनुमन्येत गौरवेण गुरोर्वचः ॥ १३ ॥ इमा दुहितरः सभ्यतव वत्ससु मध्यमाः ॥ सर्गमेतं प्रभा
वैः स्वैर्बृहयिष्यंत्यनेकधा ॥ १४ ॥ अतस्त्वमृषिमुख्येभ्यो यथाशीलं यथारुचि ॥ आत्मजाः परिदेह्यद्यविस्तृणी
हियशो भुवि ॥ १५ ॥ वेदाहमाद्यं पुरुषमवतीर्णं स्वमायया ॥ भूतानां शेवधिं देहं विभ्राणं कपिलं मुने ॥ १६ ॥
ज्ञानविज्ञानयोगेन कर्मणा मुद्धरन् जटाः ॥ हिरण्यकेशः पद्माक्षः पद्ममुद्रा पदांबुजः ॥ १७ ॥ एष मानविते गर्भं
प्रविष्टः कैटभा र्दनः ॥ अविद्या संशयग्रंथिं छित्वा गां विचरिष्यति ॥ १८ ॥ अयं सिद्धगणाधीशः सांख्याचार्यैः सु
संमतः ॥ लोके कपिल इत्याख्यां गन्ताते कीर्तिवर्धनः ॥ १९ ॥ मैत्रेय उवाच तावाश्वास्य जगत्स्रष्टा कुमा
रैः सह नारदः ॥ हंसो हंसेन यानेन त्रिधाम परमं ययौ ॥ २० ॥ गतेश तदधृतोक्षतः कर्दमस्तेन चोदितः ॥ यथोदितं स्व

दुहितुः प्रादाद्विश्वस्तृजांततः ॥ २१ ॥ इत्याह वेदाहमिति शेवधिं निधिं सर्वाभीष्टदम् ॥ १६ ॥ देवहूतिं प्रत्याह त्रिभिः ज्ञानं शास्त्रो
क्तम् विज्ञानमपरोऽक्षं च ते एव योग उपायस्तेन कर्मणां जटाः मूलानि वासना उद्धरन् उत्पाटयिष्यन् पद्ममुद्रायुक्तं पदांबुजं यस्य ॥ १७ ॥ हे मानवि
अविद्यास्वरूपा ज्ञानम् संशयाः मिथ्याज्ञानानि तन्मयं तव हृदयग्रंथिम् ॥ १८ ॥ सुसंमतः सुपूजितः सन् गन्तां प्राप्स्यति ॥ १९ ॥ कुमारैः सहेति शेषः
सह नारदः नारदसहितश्च मरीच्यादीन् विवाहार्थमवस्थाप्य नैष्ठिकैरेतैः पंचभिः सहितः हंसो ब्रह्माययौ त्रिधाम तृतीयं धाम स्वर्गः तस्य परां काष्ठां सत्य
लोकम् ॥ २० ॥ शतधृतौ ब्रह्मणि ॥ २१ ॥